

Maak kennis met Eva (11 jaar) en Bas (13 jaar)

Eva (nu 11 jaar) en Bas (nu 13 jaar) wonen samen met hun ouders in Oirschot. Rond Eva's vijfde verjaardag hebben haar ouders het idee dat ze zich niet helemaal normaal ontwikkelt. Het is lastig om met haar te communiceren. Via de huisarts komen haar ouders in contact met een kinderarts. Deze vermoedt al snel ASS en verwijst Eva en haar ouders door voor een psychologisch onderzoek. Hieruit blijkt dat Eva inderdaad ASS heeft.

Na haar ASS-diagnose zoeken Eva's ouders een psychologenpraktijk uit die goed bij haar past. Voordat zij hier terecht kunnen moet er nog wel met een drievoudig team, waaronder iemand van WIJzer, overlegd worden. 'We konden uiteindelijk vrij vlot terecht, maar door het overleg duurde het wat langer. Ik vind het goed dat er goed overwogen wordt of het nodig is, maar als er veel specialisten zijn die het nodig vinden, dan weet ik niet of zo'n uitgebreid overleg nog nuttig is.' Zelf hebben zij geen contact met de gemeente, dit regelt de psychologenpraktijk voor hen. Zij zien op de beschikking wel de naam van hun contactpersoon bij de gemeente staan, maar wat hij precies doet, is voor hen onduidelijk.

Ieder half jaar - wanneer de beschikking voor de psycholoog verlengd moet worden - hebben de ouders van Eva, samen met haar hulpverlener, kort contact met iemand van WIJzer. Dit is elke keer iemand anders. Het blijft voor hen onduidelijk wat WIJzer allemaal voor hen kan doen. Daarom nemen zij, wanneer Bas steeds minder goed in zijn vel gaat zitten, eerst contact op met de psycholoog van Eva. Deze geeft aan dat ze hiervoor direct bij WIJzer terecht kunnen. Ze bellen WIJzer en de persoon die zij telefonisch spreken geeft aan dat het probleem met eigen kracht en in eigen omgeving opgelost moet worden. De ouders ervaren dit als erg vervelend en hebben niet het idee dat er écht goed met hen gesproken is over de situatie.

'Ik had het idee dat ze proberen met zo min mogelijk geld dingen te doen. Dat is begrijpelijk, maar het gaat in dit geval ten koste van de kinderen en hun ontwikkeling. Dan sla je in mijn ogen de plank mis.'

Een jaar later zijn de problemen van Bas toegenomen en kloppen ze opnieuw bij WIJzer aan. Ze krijgen nu een vaste consulent aangewezen. Deze gaat met hen samen zitten en ze ervaren voor het eerst dat er een breed gesprek wordt gevoerd, waarin WIJzer aangeeft wat allemaal mogelijk is en wat er allemaal aangeboden wordt. 'We zijn doorverwezen door het ziekenhuis en tot dit gesprek had ik ook nooit de vraag gesteld, ik dacht dat het zo hoorde en dat dit het was. Toen kwam de laatste WIJzer-begeleider en die gaf aan: dit en dit is ook mogelijk, dit doen wij. Dat was zo ontzettend prettig.'

Naar aanleiding van dit gesprek start Bas met een brussencursus. Ook is dit gesprek het begin van een nauwe band met de WIJzer-consulent. Zo heeft zij eens in de paar maanden contact met de ouders om te kijken of er, naast de psychologische hulp, eventueel meer of andere hulp nodig is. Ook biedt zij zelf waar mogelijk hulp: in 2019 geeft zij aan Eva een cursus brainblocks. De ouders vinden dit erg prettig: 'we hebben een jeugdconsulent die veel expertise in huis heeft en die zelf laagdrempelige behandeling biedt zoals brainblocks. Het is heel fijn dat er iemand thuis komt die zowel expertise heeft als de indicatie doet. Dat is een compliment waard'. Ook begint de jeugdconsulent met het doorsturen van jongerenwerkbijeenkomsten waarvan zij denkt dat Eva ze leuk zou vinden, zoals meidenmiddagen.

Inzichten

Wat gaat goed

- Een jeugdconsulent die ook de expertise heeft om laagdrempelige hulp zelf te verlenen wordt zeer gewaardeerd.
- De hulp wordt snel ingezet, ook wanneer de beschikking pas na overleg afgegeven wordt.
- De ouders zijn tevreden over ondersteuning en samenwerking tussen organisaties. Eva heeft een goede band met haar vaste hulpverlener.

Wat kan beter

- Toen de ouders met een probleem bij WIJzer kwamen maar er geen (keukentafel)gesprek gevoerd werd, werd dit als vervelend ervaren. Zij voelden zich niet gehoord.
- De externe verwijzers verwijzen in dit geval alleen door naar de psycholoog. Daarbij blijven andere vormen van ondersteuning die ook een positief resultaat op de hulpvraag kunnen hebben, zoals een brussencursus, brainblocks en jongerenwerk, te lang buiten beeld. 'Ik denk dat het goed is om dat goed te communiceren, om alle mogelijkheden duidelijk te maken. Ik denk dat er veel mensen zijn die niet weten wat kan.'
- De ouders geven aan soms bij afronding van een traject of cursus een evaluatie te missen. 'Bas heeft twee keer een brussencursus gehad, maar na afloop kijkt niemand of het effect heeft. Dat zou heel mooi zijn, daar kunnen ze meer in doen.'
- De ouders twijfelen soms over de onafhankelijkheid van de onafhankelijke cliëntondersteuners van MEE. 'Ik ken MEE. Aan de ene kant had ik het fijn gevonden als iemand voor ons op was gestaan en ons eerder meer verteld had over andere therapievormen. Aan de andere kant zit de medewerker van MEE geloof ik in het kantoor van WIJzer, dus in hoeverre in het dan onafhankelijk en nemen ze het echt voor je op?'

Aanbevelingen

- Continuïteit in jeugdconsulent is erg belangrijk. Een langdurige relatie met een contactpersoon waarderen mensen enorm en kan leiden tot verkenning van andere mogelijkheden en passendere hulp.
- Het jongerenwerk mag meer in beeld zijn. 'Ik weet nu dat er dingen als meidenmiddagen georganiseerd worden en mijn consulent stuurt regelmatig door: is dit iets voor Eva? Maar als dat niet het geval is, zijn ze moeilijk te vinden.'

